

PAULA ROMANESCU

Dar noi, iubire, noi?

Mais nous, mon âme, nous?

P o e z i e

CORECTBooks

Paula ROMANESCU

**DAR NOI, IUBIRE, NOI?
MAIS NOUS, MON ÂME, NOUS?**

Editura Virtual

2012

ISBN (e): 978-606-599-911-4

Avertisment

Acest volum digital este prevăzut cu sisteme de siguranță anti-piratare. Multiplicarea textului sub orice formă este sancționată conform legilor penale în vigoare.

Cuprins

Scrisoare	2
Lettre.....	3
Nu vreau.....	4
Je ne veux pas voler	5
Amour-Soleil.....	6
I (Se-ntrec profeții să ne dea de știre)	7
I (Pour mieux nous assourdir d'un sourire, les prophètes).....	8
II (Mi-e toamna-n livada de suflet, frumoasă).....	9
II (Il est si beau l'automne dans mon cœur déchiré!).....	10
III (Timp de vin nou cât să-ți astâmperi gândul).....	11
III (Temps de bon vin vieux pour y noyer)	12
IV (De-o vreme tot cade o ploaie prelungă)	13
IV (Depuis pas mal de temps, la pluie)	14
V (Se-nstăpânesc larg norii pesre landuri de zare)	15
V (D'un horizon à l'autre - empire des nuages)	16
VI (Nu-i vina mea că viile se frâng)	17
VI (Ce n'est pas de ma faute que les vignes se balancent)	18
VII (Să cadă ar vrea și n-ar vrea frunza pală)	19
VII (La feuille rouge hésite: tomber, ne pas tomber) ...	20
VIII (E gata de ducă întâiul cocor)	21
VIII (Par quelle voix et, comment s'annonce l'heure du voyage?)	22
IX (La capăt de drum un alt drum se deschide).....	23
IX (Au bout de tout chemin, nouvelle voie s'annonce)	24
X (Nu, nu pleca, e încă prea devreme).....	25
X (Ne t'en vas pas, c'est l'heure où l'alouette)	26
XI (Bătrânul măr în floare curtează-o rândunică).	27
XI (Le vieux pommier en fleur courtise une hirondelle).....	28
XII (Nu lacrima privigherorii-i roua).....	29

XII (Non, la rosée n'est pas du tout la larme)	30
XIII (Bietul poet - culegător de stele)	31
XIII (Le pauvre bard - moissonneur des étoiles)	32
XIV (Tot plânge în pustiul de-albastru, la catarg).....	33
XIV (Il pleure dans son désert d'azur, Ulysse le vieux)	34
XIV (Sub cerul de plumb mai înalță vioara).....	35
XV (Sous le ciel de plomb le violon fait vibrer).....	36
Histoire.....	38
Totu-i înscris	39
Tout est inscrit.....	40
Scrisoare	41
Lettre.....	42
Când?.....	43
Quand?.....	44
Chipuri	45
Images	46
Timp tâmp.....	47
Temps fou.....	48
Départs.....	49
Destine	51
Destins	52
Faust.....	53
Faust.....	54
Nu timpul trece	55
C'est pas le temps qui passe	56
Măsurări.....	57
Mesures	58
Dacă fusese tocmai?...	59
Et si cet oiseau-là?...	60
Închinare	61
Femeia - veșnic început.....	63

Femme - éternel-commencement.....	64
Doar un trecător	65
Un passant.....	66
Ia-mâ de mânâ.....	67
Emmène-moi.....	68
Albastră rugă.....	69
Prière bleue	70
Acuarelă.....	71
Aquarelle.....	72
Bătrânul.....	73
Le vieux	74
Ce vorbă fără noimă.....	75
Și tot te-aștept.....	76
Je rêve de toi.....	77
La Capul Bunei Disperări	78
Au Cap du cher Bon Désespoir.....	79
Când pietrele vor învăța să zboare.....	80
Quand les pierres apprendront à voler	81
Iuda, frate!	82
Judas, mon frère!.....	83
Lamentația păsării cântătoare.....	84
Le triste chant d'oiseau	85
Lumea-i o plută	86
Le monde est un radeau.....	87
Răsfrângere	88
Reflet.....	89
Căutări.....	90
Quête	91
Ceva se-ntâmplă universului.....	92
Larg pustiu	94
Désert illimité	95

Atâta vreme irosită.....	96
Combien de jours	97
O, voi.....	98
Ô, vous.....	99
Parcă ieri	100
Hier encore... ..	101
Unde și când?	102
Où et quand?	103
Leningrad, 1925	104
Léningrad 1925	105
Pământul făgăduit	106
Les épines de la terre promise.....	107
La judecata de apoi.....	108
Au jugement le tout dernier.....	109
Și îmi spuneai.....	110
Tu me disais... ..	111
Dacă din întâmplare, eu... ..	112
Si par hasard.....	113
Și tot te mai iubesc... ..	114
Pourtant je t'aime	115
Îngere Prinț	116
Petit Prince - Mon Ange	117
Viața și-atât	118
La vie tout court.....	119
De n-ar fi moarte.....	120
Si la mort n'existait pas... ..	121
Sub cerul de la noi.....	122
Când treci prin lume-n plina vara	124
Venir au monde en plein été.....	125
Scrisoare către Dumnezeu	126
Lettre à Dieu	127

Derivă.....	128
Au mai trecut	129
E lesne-a spune versuri din Esenin	130
Miri la-nceput de secol XX.....	131
Schița de triumfi.....	132
Când străluce neaua	133
Plângere.....	134
Plainte	135
Frunză rămasă în stejar	136
Feuille rouge de chêne triomphant.....	137
Regia, se aude?.....	138
Când vremea	139
Calea Lactée.....	140
Colindători	141
Albă hlamidă.....	142
Măria Sa - Cuvântul.....	143
Avec Ia neige qui sait.....	144
Trimite, Doamne.....	145
Cine hotărăște	146
Ea va-nțelege numai.....	147
Îmbietoare umbra.....	148
Magica, viața.....	149
Albul pânzei.....	150
Demande et ton vœu.....	151
Du temps perdu	152
Sur mes cahiers d'écolier	153
Suflete, cum să-ți spun?	154
Unor defăimători de rând	155
Sodoma și Gomora.....	156
Închinare	157

Ecourile.....	158
Starea poeziei tinere.....	160
Coloana infinită	161
Doar granzii, târfele și hoții.....	162
Si je n'étais que morne tristesse	163
Étoile filante.....	164
Cu fiecare cale	165
Cu fiecare naștere.....	166
À chaque naissance	167
A îmbătrâni	168
Vieillir.....	169
Trink!	170
Brin de mauvaise herbe.....	172
Sourire de lune	173
Cum zic ei... Comme ils disent... ..	174
Fragment de scrisoare	175
Cine știe?... ..	176
Urcuș de golgote.....	177

*O, lumea asta - teatru de vană amăgire,
E plină de atâția nefericiți eroi
Care vorbesc întruna doar despre fericire
Fără a o ajunge. Dar noi, iubire, noi?*

*

*Le monde, hélas, théâtre d'amère vanité
Est plein de tant de personnages fous
Qui n'arrêtent de parler d'amour et de gaîté
Sans jamais les atteindre.
Mais, nous, mon âme, nous?*

Scrisoare

Mi s-a spus că am venir în lumină într-o toamnă. Nu-mi amintesc. Trebuie să dau crezare unui act de naștere în care o pată galbenă de forma unei frunze - amprentă stranie - mă așează dintru început sub semnul toamnelor.

Am descoperit mai întâi surâsul, apoi cuvântul și, mai apoi, drumul. Nu știam unde duce. Nu prea știu nici acum. Știu doar că drumurile toate se fac mergând și că depinde de fiecare dintre noi să nu îngăduim pustiului să se înstăpânească peste grădinile din suflet.

Nu, cartea asta nu se vrea o pasăre albastră. Măcar de-ar fi o buruiană înflorită la o margine de drum, peste care să se abată într-o zi privirea unui trecător, cu, în ochi, o lumină nouă.

Ție, cititorule necunoscut, această buruiană cântătoare...

P.R. oct. 2007

Lettre

On m'a dit que je suis venue en lumière un automne. Je ne m'en souviens pas. Il faut donc faire confiance à un certificat de naissance où, une tache jaunie en forme de feuille d'arbre - étrange empreinte - me plaça dès le commencement sous le signe d'automne.

J'ai d'abord découvert le sourire, ensuite le verbe, enfin, le chemin. Où menait-il, je n'en savais nullement. Maintenant non plus, d'ailleurs. Tout ce que je sais c'est que les chemins se font en marchant et que chacun de nous doit veiller à ce que le désert n'envahisse pas le jardin de son âme.

Non, ce livre n'est guère un oiseau bleu. Ô, s'il pouvait être une mauvaise herbe fleurie au bord d'un sentier, sur laquelle se pose un jour le regard d'un passant, avec, dans les yeux, un sourire de lumière.

À toi, cher lecteur inconnu, cette mauvaise herbe chantante...

P.R. oct. 2007

***

Nu vreau

(dar nici nu știu)

să zbor.

Nu mă mai îmbiați

c-un colț de cer

și doi stânjeni de rai...

De fapt sub carul mare

atâtea aripi

abia de pot să-ncapă.

Nici pe pământ

nu-i loc pentr-o cărare

numai a mea.

Aș vrea

(dar să nu râdeți!)

Aș vrea

să merg

pe apă.

***

Je ne veux pas voler
(ni je le sais d'ailleurs)
Cessez de me tenter
D'un coin de ciel
Et de deux toises d'Eden!
Car sous les grandes étoiles,
Tant d'ailes
Comment pourraient-elles
Se frayer un chemin?
Sur terre non plus, hélas,
Il n'y a pas de place
Pour une voie
Rien qu'à moi.
Je voudrais bien et beau
(n'en riez pas)
marcher
sur l'eau.

Amour-Soleil

Amour-Soleil protège-nous
Du gris des jours toujours pareils
Verse dans notre âme des merveilles
Et dans nos yeux le bleu des cieux
Allume des feux dans nos regards
Mets de la lune dans nos cheveux
Dans les caresses - des nénuphars
Dans le silence - sagesse des mots
Au goût des fleurs porteuses des fruits

Et puis après et puis et puis
Donne-nous l'oubli
La soif jamais inassouvie
Conduis-nous vers l'infini
Des mers sans fond
Du plus profond
Royaume qu'on ait jamais connu
Le seul royaume jamais perdu
Où l'on est riche même les pieds nus
Où même le sage est un peu fou

Amour-Soleil protège-nous!

Îmbrățișare/Embrassement

I

Se-ntrec profeții să ne dea de știre
Că ne așteaptă vremi de nou potop
Iar cel ce va scăpa și de-acest hop
Va-ntemeia o nouă omenire

Cu, 'n loc de zâmbet, clonț de fier și, dop
În spatele urechi, de asurzire
Prinse deja, când vânt de neiubire,
De freamătul frunzișului de plop

Nu va mai ști, ci doar de ne-nțeleșuri
Din foste vorbe, de-un deșert de șesuri
Cu râuri de cenușă sub necuprinsa zare

Când nimeni nu va fi, nici cui să spună
Că fluviul orb al lumilor sub soare
E doar o repetabilă minciună,

31 oct. 2006

I

Pour mieux nous assourdir d'un sourire, les prophètes
Disent que le temps est mûr pour un nouveau déluge
Et que celui qui va trouver le subterfuge
De s'en sauver, fondera, en illusoire conquête,

Un nouveau monde avec, pour tout refuge,
L'écho d'un cri de cygne et, pour toute fête,
Le vent de non-amour, la girouette
De feu qui sur la lave fait de la luge.

Alors il n'y aura ni chants, ni fleurs des prés,
Ni ombre frissonnante des feuilles de peupliers:
Rien que le désert d'anciens malentendus

Et l'océan de cendre vers lequel s'écoulera
La rivière aveugle des voix qui se sont tues
Et qui vers le grand large nous entraîne déjà?...

Le 31 oct. 2006

II

Mi-e toamna-n livada de suflet, frumoasă,
Trec valuri de brume sub cerul tăcut
Și-n 'nalt cânt de umbre zburânde ascult,
Castanul în poartă o frunză îmi lasă

Vestindu-mi că-i vreme de-un nou început.
Piaf, ai dreptate! Trecutul, nu-mi pasă!
Prezentul mă-mbie, deși o grimasă
E zâmbetul lumii în care-am crezut.

Spre iarnă mă-ndrept cu pași siguri și rari.
Ce-i, inimă, tremuri? Ce-i, mână, tresari?
Ce-i, suflete, taci? Ce e, vorbă, eziți

Să-ți îngâni bucuria de-a fi, s-o clamezi,
Să-mbraci deznădejdea în răs de amiezi
Cum fac cei ce-n lume se cred fericiți?

II

Il est si beau l'automne dans mon cœur déchiré!
Au delà du brouillard, cris étouffés d'oiseaux
Que j'entends sous le vent comme de longs adieux
Qui s'inscrivent dans mon sang par une feuille de peuplier

Pour ne pas oublier qu'il y a un nouveau
Commencement après chaque détour du passé.
Piaf, tu as raison, à quoi bon regretter
Ce qui n'est plus? L'avenir c'est du présent heureux.

Allons donc vers l'hiver! O, la blanche descente!
Né tremble pas, mon âme! Tout le mal qui te hante
Ignore-le sans mot dire, vas-y mon cœur,

Crie ton chagrin par des éclats de rire
Comme le font ceux qui savent trop bien en souffrir
Et fais de toutes les larmes source de bonheur.

III

În memoria fratelui meu, Mircea

Timp de vin nou cât să-ți astâmperi gândul
Cum că în viața asta blestemată
Nu-i loc pentru iubire, deși, iată,
Din când în când doar ne iubiri de-a rândul...

Licoarea sfântă adevăruri poartă;
Ulciorul vechi de lut s-a spart; văzându-l
Mai ieri într-un arac, am prins deodată
Plânsul tăcerii, talmăcit de vântul

Ce mă îmbată de melancolie
De frunze rătăcinde pe cărare
Când toamnele m-ajung și mi se pare
Că-s strugur necules uitat în vie.

Iubirile ca dulci ciorchini de dor
Spre mine nu se abat din drumul lor...

Oct. 2005